

116. Lov om ændringer i og tilføjelser til lov om rettens pleje af 11. april 1916. (Telefonaflytning). (Justitsminister *Hans Hækkerup*). [A. sp. 2145. — C. sp. 957].

Fremsat skriftligt i folketinget $\frac{5}{3}$ (F. sp. 3783). 1. beh. $\frac{16}{3}$ (F. sp. 4170). Partiernes ordførere: K. Axel Nielsen, Vagn Bro, Thestrup, A. C. Normann, Aksel Larsen og J. M. Pedersen. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (K. Axel Nielsen, Brodthagen [formand], Ditlevsen, Boye Hansen, Poul Hansen (Kalundborg), Frode Jakobsen, Ravn, Edel Saunte, Vagn Bro, Lorentzen, Martin, Harald Nielsen, Helga Pedersen, Thestrup, Ole Bjørn Kraft, Ninn-Hansen og A. C. Normann [næstformand]). Betænkning (B. sp. 985) afgivet $\frac{18}{5}$. (Ordfører: K. Axel Nielsen). 2. beh. $\frac{26}{5}$ (F. sp. 5855). 3. beh. $\frac{1}{6}$ (F. sp. 5983). *Loven stadfæstet 11. juni 1954.* (Lovt. nr. 202).

Ved loven indføjes i retsplejeloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 265 af 15. september 1953, følgende to nye paragraffer efter § 750:

§ 750 a. Det kan ved *rettens kendelse* bestemmes, at der af vedkommende telefonadministration skal gives politiet adgang til *aflytning af telefonsamtaler* til og fra bestemte telefoner indenfor et nærmere angivet tidsrum, når der

- 1) er påviselig grund til at antage, at der over dem gives meddelelser fra eller til nogen, der mistænkes for en af de forbrydelser, der omhandles i straffelovens kapitler 12, 13 eller 20 eller §§ 119, stk. 1 og 2, 124, stk. 1, 125, 127, 133, stk. 3, 193, 194, 215, 260, 261, 264 a, 266 eller 281, eller for en forbrydelse, for hvilken loven hjemler straf af fængsel i 8 år eller derover, jfr. retsplejelovens § 687, stk. 1 a, og det
- 2) må antages, at aflytning vil være af væsentlig betydning for forbrydelsens opklaring.

Når betingelserne for aflytning i medfør af stk. 1 er tilstede, kan politiet, såfremt der er øjensynlig fare for, at øjemedet ville forspildes, dersom retskendelse skulle afventes, foretage *aflytning uden forudgående retskendelse*, dog kun når mistanken vedrører en forbrydelse, som omhandles i straffelovens §§ 98, 99, 102, 106—110 og 111—113, eller som iøvrigt medfører fare for